

331. 1.

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot wijziging van artikel 440 van het Wetboek van Strafrecht.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 17 April 1930.

WILHELMINA.

331. 2.

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is eenige wijziging te brengen in artikel 440 van het Wetboek van Strafrecht;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevonden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

In artikel 440 van het Wetboek van Strafrecht wordt achter „muntspéciën" ingevoegd:

„, op van rijksmerken voorziene gouden of zilveren werken".

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1929—1930.

In hetzelfde artikel wordt in plaats van „vijf en twintig gulden" gelezen:

„driehonderd gulden".

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister van Justitie,

De Minister van Financiën,

331. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij de contróle van de Waarborgwet, *Staatsblad* 1927, n°. 48, zijn de rijksambtenaren gestooten op voorwerpen van onedel metaal (koper; sommige exemplaren verzilverd), welke een misleidende nabootsing vertoonden van het rijkskeurmerk voor kleine zilver-werken en van een meesterteekeken. Bij onderzoek bleken deze voorwerpen vervaardigd door nagieten met rijkskeurmerk en meesterteekeken en al van gelijke zilveren voorwerpen van dezelfde firma. Van eenig bedriegelijk opzet bleek niet: integendeel de voorwerpen waren voor koper en alpaca verkocht.

Een dusdanig nagieten van gewaarborgde gouden of zilveren werken met rijkskeurmerk en al hetzij in edel hetzij in onedel metaal valt, indien alle bedriegelijk opzet ontbreekt, op het oogenblik niet onder eenig artikel van de strafwet. In Titel XI van Boek II van het Wetboek van Strafrecht, welke Titel handelt over valsheid in zegels en merken, wordt alleen strafbaar gesteld valsheid gepleegd met bedriegelijk opzet; toepassing van Titel XXV van Boek II van hetzelfde Wetboek — de Titel betreffende Bedrog — is uiteraard eveneens uitgesloten.

Intusschen zal het duidelijk zijn, dat het nagieten van gekeurde gouden en zilveren voorwerpen met inbegrip van de rijkskeurmerken en de meesterteekeken, zoodat voorwerpen ontstaan welke alleen *schijnen* gewaarborgd te zijn, ook indien dit nagieten zonder bedriegelijk opzet geschiedt, reeds in het belang van den waarborg niet kan worden toegelaten. Welke waarde zullen bijv. de rijkskeurmerken voor zilver in de toekomst nog bezitten, indien alle „schijn-zilver" van zoodanige merken wordt voorzien, zij het ook, dat het bij verkoop uitdrukkelijk als schijn-zilver wordt gequalificeerd en de nagegoten merken alleen ten doel hebben het bij gebruik van echt zilver niet te doen onderscheiden?

De ondergeteekenden zijn hierom te rade gegaan, hoe het geconstateerde nagieten in de toekomst kan worden voorkomen. Waar het gaat om gevallen, dat frauduleus opzet ontbreekt, scheen onderbrenging van de betrekkelijke strafbepaling in het Derde Boek van het Wetboek van Strafrecht bij de overtredingen aangewezen. Het bleek, dat met een eenvoudige aanvulling van artikel 440 kon worden volstaan. Dit artikel stelt n.l. reeds thans nabootsing, ook als geen bedriegelijk opzet aanwezig

is, van munt- en bankbiljetten, muntspeciën en postzegels strafbaar. De te regelen materie sloot hier logisch bij aan.

Wat den tekst der aanvulling betreft, zij aangeteekend, dat hij ieder nagieten van gewaarborgde gouden of zilveren werken met reproductie van het rijkskeurmerk verbiedt, zoowel nagieten in edel metaal — wellicht van minder gehalte, in ieder geval niet gekeurd — als in onedel metaal. Hij treft ook het nagieten van het rijks-stempelmerk, bedoeld in artikel 10, onder 7°, van de Waarborgwet, *Staatsblad* 1927, n°. 48, welk merk bestemd is voor gouden of zilveren werken in den zin van artikel 6 dier wet, welke aan geen der bij artikel 1 vermelde gehalten voldoen en daarom niet worden gewaarborgd (artikel 4). Naast nagieten treft de voorgestelde tekst nog iedere andere bewerking, welke stukken metaal „op van rijksmerken voorziene gouden of zilveren werken doet gelijken”.

Het wetsontwerp stelt ten slotte voor de maximumstraf in artikel 440 eenigszins te verhoogen — van vijf en twintig gulden op driehonderd gulden —. Deze verhooging schijnt wenschelijk, waar het hier om vrij groote financieele belangen kan gaan. De voorwerpen, waarmede de overtreding plaats heeft, kunnen krachtens het bestaande tweede lid van artikel 440 worden verbeurdverklaard.

De Minister van Justitie,

J. DONNER.

De Minister van Financiën,

DE GEER.